

N° 15

UDENRIGSMINISTERIET

FORHANDLINGERNE

OM

OVERDRAGELSEN

AF

DE DANSK-VESTINDISKE ØER

TIL

DE AMERIKANSKE FORENEDE STATER

1915—16

KØBENHAVN

TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

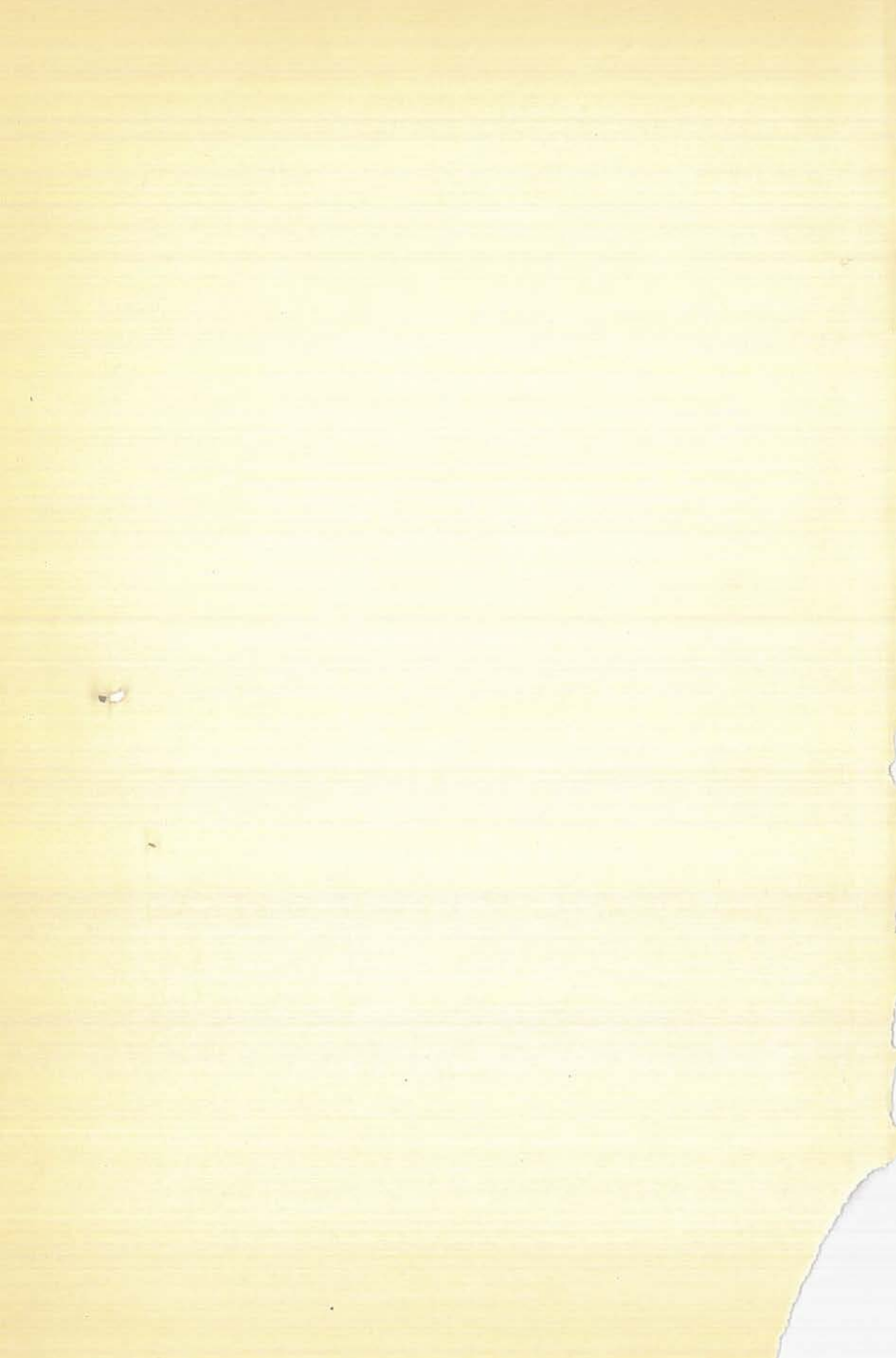
1916

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Forhandlinger paa Rigsdagens fortrolige Møde 4de August 1916.....	5
Udenrigsminister Scavenius	5
Landstingsmand Jørgen Pedersen	17
Landstingsmand Piper	18
Folketingsmand Foss	19
Udenrigsminister Scavenius	19

Bilag:

Konvention af 4de August 1916 om Overdragelse af de dansk-vestindiske Øer til de Forenede Stater	25
---	----

Forhandlinger paa Rigsdagens fortrolige Møde 4de August 1916.

Udenrigsminister Scavenius:

Naar jeg skal have den Ære her i Dag at gøre Rede for det vestindiske Spørgsmaal, vil det være rigtigt først at kaste et lille Blik tilbage paa den historiske Udvikling, paa de Forhandlinger, der tidligere har fundet Sted desangaaende med de Forenede Stater. Til næste Aar vil det være 50 Aar siden, den første Traktat blev afsluttet om Øernes eller rettere sagt dengang kun St. Thomas' og St. Jans Afstaaelse til de Forenede Stater. Den strandede paa Modstand fra det amerikanske Senat. Afstaaelsessummen for de to Øer var fastsat til $7\frac{1}{2}$ Mill. Dollars. Spørgsmaalet laa derefter en Tid stille, indtil det i 90erne atter kom i Bevægelse. Der skete, som man vil erindre fra Forelæggelsen af den sidste Traktat i 1902, op igennem 90erne forskellige Underhaandshenvendelser fra de Forenede Staters Regering, hvorefter en officiel Henvendelse fandt Sted i 1899 og førte til Afslutningen af den Traktat, som strandede ved Landstingets Forkastelse af den i 1902. Alene heraf vil det være klart, at de Forenede Stater stadig har haft Interesse for vore vestindiske Øer, en Interesse, som ikke ophørte ved Traktatens Forkastelse i 1902. Den herværende amerikanske Gesandt har offentlig udtalt, at han havde en staaende Ordre til at bringe Spørgsmaalet paa Bane, naar han maatte mene, at der var en Mulighed for, at Stemningen her i Landet havde vendt sig til Fordel for Øernes Afstaaelse. Jeg har ogsaa for mit Vedkommende, saavel da jeg forrige Gang var Udenrigsminister, som efter at jeg paany er blevet det, adskillige Gange haft Samtaler med den amerikanske Gesandt om dette Spørgsmaal, men har stadig maattet stille mig afvisende overfor en Genoptagelse af Sagen, idet den Politik, der fandt sit Udtryk i Forkastelsen i 1902, ikke kunde siges at have gennemlobet alle sine Faser, og Stillingen overhovedet ikke kunde siges at være en saadan, at Spørgsmaalet endnu var modent til en anden Løsning.

Den stigende amerikanske Interesse for Spørgsmaalet forte til en Underhaandsforespørgsel i Efteraaret 1913. Der blev af den daværende amerikanske Statssekretær, Mr. Bryan, til vor Gesandt i Washington, Kammerherre Brun, rettet en Forespørgsel, der, som det vil fremgaa af det Svar, der blev givet herfra, gik ud paa, om Danmark nu var villig til at afstaa Øerne til de Forenede Stater. Spørgsmaalet blev af den danske Regering besvaret benægtende. Jeg skal tillade mig at oplæse den Skrivelse, der desangaaende afgik til Gesandten i Washington under 25. November 1913:

»Jeg har rigtig modtaget Deres fortrolige Brev af 23. Oktober d. A., hvori De gør mig bekendt med Mr. Bryan's underhaands Forespørgsel om Muligheden af nye Forhandlinger om Overdragelsen til de Forenede Stater af de dansk-vestindiske Øer. Dette vigtige Spørgsmaal har jeg i største Fortrolighed — saaledes, som det var Hr. Bryan's Ønske — nøje overvejet med mine Kolleger, og jeg skal derefter meddele følgende:

Naar Mr. Bryan spørger Dem: »Ved De, om Deres Regering nu er villig til at overdrage de dansk-vestindiske Øer til de Forenede Stater, eller om den overhovedet har genoptaget dette Spørgsmaal«, maa herpaa gives et benægtende Svar, og det af følgende Grund. Siden den af Hr. Kammerherren og Mr. John Hay den 24. Januar 1902 undertegnede Traktat om Øernes Overdragelse til Staterne strandede i Landstinget som Følge af den imod Overdragelsen rejste Bevægelse, er der herhjemme, som bekendt, udfoldet forskellige Bestræbelser for at ophjælpe Øerne og udnytte deres Muligheder — senest ved Forbedringer af St. Thomas' Havn med Hensblik paa Panamakanalens Aabning, hvortil der knyttes adskillige Forhaabninger, saaledes som De allerede har gjort Mr. Bryan opmærksom paa.

Under disse Omstændigheder beder jeg Dem paa Regeringens Vegne besvare Mr. Bryan's yderligere Forespørgsel om, »hvorvidt den danske Regering var villig til at afslutte en ny Traktat om Øernes Overdragelse« derhen, at Regeringen, med Tak for Henvendelsen, meget maa beklage ikke at se sig i Stand hertil.«

Denne Afvisning medførte imidlertid ikke, at de Forenede Stater afstod fra deres Ønske om at komme i Besiddelse af Øerne. Forrige Efteraar, altsaa 1915, rejstes Sagen paany ved en Henvendelse fra den nuværende Statssekretær, Lansing, til Gesandten i Washington. Sagen havde da en noget anden Karakter. Jeg vil gerne i denne Forbindelse anføre de

Ord, hvormed Udenrigsminister Deuntzer i en fortrolig Beretning af 6. Marts 1902 udtalte sig om Sagen, og som nu har faaet profetisk Karakter:

»Det er imidlertid ikke alene Ønsket om at tilføre Statskassen en betydelig Fordel og Hensynet til Øernes og deres Beboeres sande Tarv, der have bestemt Regeringen til Afslutningen af denne Konvention. Et Hovedmotiv forelaa i den Betragtning, at de Forenede Stater, efter at de, ifølge Udfaldet af deres Krig med Spanien, have erholdt store Landerhvervelser i Vestindien, bl. a. Porto-rico i umiddelbar Nærhed af vore Øer, maatte antages at have det bestemte Forsæt at komme i Besiddelse ogsaa af disse, paa hvilke der vil kunne anlægges Krigshavne, Flaade- eller Kulstationer af stor Betydning for Unionens Orlogsflaade, særligt efter Anlægget af den Kanal, som uden Tvivl i en nær Fremtid vil komme til at forbinde det Karaibiske med det stille Hav. Regeringen maatte derfor frygte for, at Udbrudet af Søkrig i de vestindiske Farvande vil kunne udsætte vore vestindiske Besiddelsers Neutralitet for alvorlig Fare, uden at vi vare i Stand til at haandhæve den paa virksom Maade, hvorfor vi vilde løbe Fare for at inddrages i yderst alvorlige, politiske Forviklinger.«

Jeg kalder disse Ord profetiske, ikke alene fordi de indeholder en nøjagtig Beskrivelse af de Forenede Staters Holdning og den Kraft, de efterhaanden vil sætte ind paa dette Spørgsmaal, men ogsaa fordi det, der her siges om Vanskeligheden ved at haandhæve Landets Neutralitet i disse fjerne Egne, jo unægtelig traadte klart frem ved den nuværende Krigs Begyndelse; hvis ikke de tyske Sostridskræfters Underlegenhed i disse Farvande havde medført, at de hurtigt blev fordrevne fra det aabne Hav, vilde denne Vanskelighed sikkert have faaet en meget alvorlig Karakter. Der rejstes Beskyldninger for, at man fra Øerne gav tyske Skibe Kul, der var Vanskeligheder med den traadløse Telegraf, der foregik Kapringer, med Hensyn til hvilke der rejstes Spørgsmaal om, hvorvidt de fandt Sted paa dansk Søterritorium eller ikke, kort sagt, der fremkom en Mængde Spørgsmaal af denne Art. Ikke alene viste det sig, at man savnede Midler til at haandhæve Landets Stilling og Rettigheder i disse Egne, men selve den lange Afstand fra Moderlandet og Vanskeligheden ved Forbindelsen som var afhængig af andre, idet Kablerne kontrolleredes af England, bevirkede, at man var overordentlig svagt stillet med Hensyn til Hævdelsen af Neutraliteten paa Øerne. Saaledes var Stillingen i de første Maaneder efter Krigens Begyndelse, altsaa i Efteraaret 1914.

Som jeg nævnte, kom de Forenede Stater allerede Aaret efter, altsaa i Efteraaret 1915, tilbage til Spørgsmaalet. For at den høje Rigsdag kan faa et fuldstændigt Indtryk af, hvorledes Sagen har udviklet sig, og hvad der har været bestemmende for den danske Regerings Holdning, tror jeg, det vil være rigtigt her at oplæse de Depecher, der i November forrige Aar blev udvekslede mellem Gesandten i Washington og Udenrigsministeriet. Det første Telegram var fra Gesandten i Washington under 30. Oktober 1915 og lyder saaledes:

»Statssekretær spørger fortrolig, om Danmark nu er villig til at overdrage vestindiske Øer til de Forenede Stater. Paa mit Svar at jeg næppe troede dette, blandt andet fordi Prosperitet forventedes med Panamakanalens Aabning, sagde han, at Overdragelsen kunde ordnes saaledes, at vi beholdt alle kommercielle Rettigheder og altsaa kunde høste Fordel af Prosperiteten, men at Adkomsten (eller paa Engelsk *the title*) til Øerne overgik til Amerika blandt andet med Ret til at befæste, saaledes at Besiddelsestagelse kunde finde Sted, saa snart internationale Vanskeligheder var i Sigte. Grunden til dette Forslag var den absolute Nødvendighed for uden Ophold at sætte de Forenede Stater i Forsvarstilstand som en Følge af den Situation, som den nuværende Krig har frembragt og endnu mere lader befrygte i Fremtiden.«

Maa jeg her indskyde, at naar man fra amerikansk Side havde tænkt sig, at Øerne paa en vis Maade kunde vedblive at være danske, samtidig med at Amerikanerne havde Ret til at anlægge Befæstninger og Krigshavne paa dem, var det naturligvis en utænkelig Løsning. Enten maa Øerne blive helt ved Danmark eller gaa fuldstændig over til de Forenede Stater.

Herpaa svarede der fra Udenrigsministeriet:

»En Afstaaelse af de vestindiske Øer vil paa Grund af tidligere Udvikling af Spørgsmaalet her i Landet føles som nationalt Tab og som Strygning af Flaget, hvor det hidtil har vajet. For at gennemføres indadtil og udadtil maatte et Salg fremtræde som Nødvendighed for at undgaa, at de Forenede Stater af militære Hensyn egenmægtig sætter sig i Besiddelse af Øerne. Undersøg, om amerikansk Henvendelse kun er at opfatte som Udtryk for Ønske om Køb eller tillige som Vink om eventuelle Planer, hvis Køb ikke realiseres. I sidstnævnte Tilfælde er det bedst, at Amerika aabent giver Besked. Gaar ud fra, at Amerika for Afstaaeisessummens

Vedkommende nærmer sig Spørgsmaalet med den bredeste Forstaaelse modsat forrige Forhandlinger, idet alt tages i Betragtning.«

I et Telegram af samme Dato tilføjede jeg for at drage et andet Spørgsmaal ind, som havde stor Interesse, og hvis Løsning forekom mig at ville være en meget betydningsfuld Kompensation for Danmark, følgende:

»I Grønland har dansk Mission og Handel udstrakt sin Virksomhed til Eskimoerne ved Kap York, og danske Rejsende har berejst og kortlagt omtrent hele det ubeboede Grønland. Af Hensyn til dansk Følelse og til Eskimoerne vilde det være ønskeligt, om dansk Regering udstrakte sin Omsorg ved Statens Overhøjhed til at omfatte hele Grønland. Ved Samtale om Kolonier bør dette Synspunkt fremhæves.«

Under 13. November svarede Gesandten Ministeriet saaledes:

»Statssekretær erklærer, at hans Forespørgsel udelukkende blev stillet af politiske og ikke kommercielle Hensyn. Paa mit Spørgsmaal, om hvad Amerika vilde gøre, hvis Danmark skulde blive okkuperet af en fjendtlig Magt, svarede han, at uden at afvente dette vilde de Forenede Stater uden Tvivl, hvis Danmarks Suverænitæt blev alvorlig truet, straks okkupere vore vestindiske Øer. Amerika ønskede ikke, at England erhvervede flere Besiddelser i Vestindien, eller at Tyskland erhvervede nogen Besiddelse her, og vilde utvivlsomt for at forebygge dette i det angivne Tilfælde okkupere vore Øer. Paa mit yderligere Spørgsmaal, om hvad Amerika derefter vilde gøre, hvis Faren drev over, eller hvis Danmarks Suverænitæt blev genoprettet, svarede han, at de Forenede Stater da uden Tvivl igen vilde trække sig tilbage fra Øerne. Det var netop for at undgaa disse vanskelige Situationer, at hans Forslag var fremkommet.«

Og Gesandten føjede hertil:

»Jeg ønsker at føje til mit Telegram af 13. November, at Statssekretær Lansing ligesom tidligere Statssekretær for mig udtalte, at de Forenede Stater var glade over at have os som Nabo i Vestindien, men at det ikke kunde glemmes, at Danmark var svagt, og at vanskelige Situationer kunde opstaa med Hensyn til vore vestindiske Øer, hvis Danmark angrebes eller truedes. Af denne Grund havde han fremsat sit Forslag.«

Det i Deres Telegram af 3. November fremhævede Synspunkt og den kgl. Regerings Ønske om at udstrække sin Overhøjhed til hele Grønland har jeg omtalt for Statssekretæren i min Samtale med ham den 10. ds. Han rejste ikke nogen Indvending.»

I Udenrigsministeriet var vi misfornøjede med, at Gesandten havde antydnet saadanne Forhold, som at Danmark skulde være okkuperet. Vi fandt, at han var gaaet lovlig vidt, og vi telegraferede samme Dag følgende til ham:

»Forstaar ikke Deres Spørgsmaal til Statssekretæren og Hypoteser, for hvilke intet Grundlag i mit Telegram af 3. November. Det Spørgsmaal, som dansk Regering maa have Klarhed over, forinden videre foretages, er: »Har amerikansk Regering bestemte Planer med Hensyn til Øerne, uanset om vi er villige til at sælge eller ikke?«

Herpaa indgik følgende mere udførlige Telegram af 16. November:

»Mine Spørgsmaal var stillede i Tilknytning til Bemærkninger af Statssekretæren i Samtale den 28. Oktober og med den Hensigt at komme til Klarhed over alle muligvis af amerikansk Regering nærede Planer med Hensyn til vore Øer.

Jeg har nu i Dag i Samtale bestemt spurgt ham, om det havde været hans Hensigt at give mig at forstaa, at de Forenede Stater, hvis vi ikke var villige til at overdrage Øerne, vilde fremtvinge dette eller sætte sig i Besiddelse af Øerne, idet jeg tilføjede, at jeg hidtil havde ønsket at undgaa direkte at stille dette Spørgsmaal til ham.

Han svarede derpaa, at han med sit Forslag ikke havde noget som helst andet end den mest venskabelige Hensigt, at de Forenede Stater var glade ved at have og ved at beholde os som Nabo i Vestindien, og at det aldeles ikke var hans Hensigt at give mig at forstaa, at de Forenede Stater vilde sætte sig i Besiddelse af Øerne, hvis vi ikke var villige til at overdrage dem. Men han fremhævede igen, at i specielle Tilfælde, og naar visse faretruende Situationer opstod, vilde de Forenede Stater uden Tvivl af militær Nødvendighed besætte Øerne.

Som saadanne Tilfælde og Situationer nævnede han den allerede af mig indberettede og endvidere paa mit Spørgsmaal derom ogsaa den Situation, at der var umiddelbar Fare for Krig med en stor, europæisk Magt, som ikke allerede havde Besiddelser her, og som kunde sende en Flaade over til at angribe de Forenede Stater og

maaske beslutte sig til at tage de danske Øer som Basis for Flaa-
den. Dette var beklagelige Situationer, og det var for at undgaa
saadanne, at han havde fremsat sit Forslag. Der var i Hovedsagen
intet nyt i eller bag dette Forslag, som kun var en Gentagelse af
tidligere Forslag, og det var fremsat i samme Aand og af samme
Motiver som tidligere Forslag, kun at det nu efter Panamakana-
lens Bygning i endnu højere Grad var nødvendigt, at de Forenede
Stater skulde være Herrer, saa vidt muligt, i det caraibiske Hav, og
at vore Øer nu havde en større militær Betydning for Amerika
end nogensinde tidligere. Han ønskede ogsaa at fremhæve, at Situa-
tioner kunde opstaa, for Eksempel naar Krig truede mellem Ame-
rika og en europæisk Magt, hvor Danmark ikke mere kunde over-
drage Øerne til Amerika uden at udsætte sig for at betragtes som
foretagende en uvenskabelig Handling over for vedkommende euro-
pæiske Magt.

Der var altsaa ingen bestemt Plan om at tage vore Øer i Be-
siddelse, men Nødvendigheden deraf kunde opstaa.«

Da nu Udenrigsministeriet og de andre Faktorer, som var afgørende i
denne Sag, skulde overveje denne Situation, syntes det os ganske klart,
hvilken Stilling man blev nødt til at tage. Naar man tog Hensyn til dette
Vink, ligger ikke deri nogen Beskyldning mod Amerika for i normale
Tider at ville foretage Skridt, som var krænkende for vor Stilling som
suveræn Stat. Dette har Statssekretæren med Rette kunnet væge sig
imod, og det vilde ogsaa lidet stemme med den af den nuværende Præsi-
dent, Wilson, førte Politik. Paa den anden Side lægger Statssekretæren
ganske klart den internationale Situation frem for os og henpeger paa de
Farer, der for Danmark vil være ved stadig at have disse Besiddelser, hvor
vore Magtmidler er saa overordentlig ringe, ja hvor vi i Tider som disse
knap nok er i Stand til at kontrollere, hvad der virkelig foregaar.

Dette har Regeringen ikke ment at kunne se bort fra. Den Situation,
som Udenrigsministeriet allerede i 1902 havde forestillet sig kunde komme,
syntes nu at være indtraadt. Det vilde efter den nuværende Regerings
Opfattelse ikke være en rigtig Udenrigspolitik at lade staa til og se, hvad
der kunde ske, Vinket er tydeligt nok. Verdenssituationen er tydelig nok
saaledes, at det, som de Forenede Stater her antydede, kunde indtræde
med kort Varsel. Fra at være et Aktiv, hvorom Meningerne kunde være
delte, men hvoraf jo mange ventede sig Fordele, er Øerne gaaet over til
at være en Besiddelse som kunde bringe Landet ind i Forviklinger og
Farer, som man ellers kunde have undgaaet; thi den Politik, der vil ud-
folde sig paa denne Side af Kloden, vil meget vel kunne udfolde sig under

Omstændigheder, hvor Kongeriget Danmark kunde vedblive at hævde sin Neutralitet og være uden for Forviklingerne.

At det saaledes blev antydet for os, at disse Besiddelser paa denne Maade var blevet en Fare og mulig under den stadig stigende koloniale Konkurrence blandt de største Magter vilde blive en endnu større Fare for os i Fremtiden, var en Omstændighed, som Regeringen ikke mente at kunne undlade at lægge til Grund for sin Stilling til Spørgsmaalet. Som Følge heraf svarede der under 24. November til Washington:

»Som udtalt vil Afstaaelse af Øerne her i Landet føles som et nationalt Tab, og ^{hvor} under Nødvendighedernes Tryk vil Danmark kunne gaa dertil. Imidlertid naar Amerika trods venskabelige Følelser og trods Agtelsen for Danmarks suveræne Rettigheder under de antydede Situationer anser det for muligt, at Forholdene kan tvinge det til at besætte Øerne, og Danmark saaledes maa regne med for Fremtiden med Hensyn til Øerne at være stillet saaledes, at det, hvis det vægrer sig ved at indlade sig paa Forhandlinger, stadig vil være truet af Udsigten til i antydede Tilfælde at blive inddraget i en international Konflikt, bliver Danmark saaledes stillet, at det ikke vil kunne modsætte sig at overveje et Forslag fra Amerika, hvis et saadant skulde blive stillet.«

Derved var jo det principielle Standpunkt taget, og hvad der senere er foregaaet er de Forhandlinger, som har ført til det nu foreliggende Konventionsudkast.

Jeg vil gerne her indskyde et Par Bemærkninger om Udenrigsministeriets Forhold til Offentligheden i denne Sag. Det har været en Aftale mellem os og Washington, at vi overfor hinanden forpligtede os til ikke at lade nogen Meddelelse fremkomme om denne Sag, for den var i Orden. Det blev anset for nødvendigt, for at Sagen kunde føres igennem og der ikke paa Vejen skulde opstaa internationale Komplikationer. Som Følge deraf har vi ogsaa forpligtet os gensidig til at dementere og tage Afstand fra alle Meddelelser om Planerne. Det er sket med stor Loyalitet herfra, men man kan ikke sige, at den samme Diskretion har været udvist i Washington, selv om man selvfølgelig ikke kan beskyldte State Department for ikke at have iagttaget Diskretion, og det har da ogsaa til enhver Tid været meget indigneret over de Meddelelser, der fremkom. Sagen er imidlertid kommen ud, og hele det Røre, som der allerede længe har været om denne Sag, har kunnet føres tilbage til Meddelelser fra Washington, til amerikanske Bladartikler. Til sidst er det endog gaaet saaledes, at der utvivlsomt er sket en Indiskretion fra selv Præsidentens Side. Under disse

Omstændigheder har vi meddelt i Washington, at vi betragtede os som løste fra vor Diskretionsforpligtelse, og i samme Øjeblik, det var sket, blev ogsaa Telegramcensuren for disse Meddelelsers Vedkommende hævet, ligesom der blev indkaldt til dette Møde. Men foruden at være en Forpligtelse overfor den Regering, man forhandlede med, var Diskretionen ogsaa en Nødvendighed. Hvis det er rigtigt, som man fra amerikansk Side hele Tiden er gaaet ud fra, at der fra visse Magters Side er en stor Interesse for dette Spørgsmaal, var det nødvendigt for Sagens Gennemførelse, at den kunde modnes uden at der var Mulighed for en Indgriben, og at imedens ethvert Spørgsmaal om den afvistes, og det er ogsaa sket. Paa den anden Side vilde man ogsaa forbeholde sig selv at være Herre over at henvende sig til disse Magter paa et Tidspunkt, hvor ingen Indgriben kunde befrygtes, fordi Sagen var en uafvendelig Kendsgerning, og underhaanden gøre dem opmærksomme paa Stillingen og de Grunde, som havde været de afgørende. Derfor har det været nødvendigt for Udenrigsministeriet at følge den Politik, som det har fulgt i dette Spørgsmaal, og denne Holdning har selvfølgelig ikke kunnet paavirkes af den Misfornøjelse, der har været hermed hos visse Organer for Offentligheden.

Jeg vil i denne Forbindelse tillige nævne, at da Sagen var naaet til dette Punkt, har jeg søgt Samtale med Formændene for de forskellige Grupper her paa Rigsdagen og har gjort dem bekendt med Sagen og med de Grunde, der var afgørende for Regeringen. Det skete i Januar. Det var mit Indtryk, at jeg hos disse Herrer fandt Forstaaelse for den internationale Betydning, Spørgsmaalet nu havde faaet. Ved samme Lejlighed gjorde jeg opmærksom paa, at det var nødvendigt herfra at dementere og afvise Spørgsmaal, indtil Sagen var fuldstændig moden.

Forhandlingerne er trukket noget ud, forovrigt ogsaa et Bevis paa Vanskeligheden ved at føre disse Forhandlinger til en lykkelig Ende under de Forhold, vi staar i. Den spændte Situation mellem de Forenede Stater og Tyskland, som Statssekretæren allerede henviste til i November, og som traadte saa klart frem i Februar, var allerede dengang latent til Stede, og den antog som Følge af Konflikten om Undervandskrigen en saadan Karakter, at man her maatte være meget ængstelig for, hvorledes et saadant Skridt kunde blive opfattet paa den anden Side. Thi selv om Øerne i sig selv ikke kunde interessere de andre i den Situation, hvori de stod, eller de mente, at Afstaaelsen var noget uafvendeligt, som de ikke kunde andre, vilde det dog være saaledes, at en Overdragelse af Øerne til de Forenede Stater i et Øjeblik, hvor disse ikke længere horte til de neutrale Stater, men stod i aaben Konflikt med vor Nabomagt, vilde kunne paavirke Stemningen overfor os paa en ubehagelig Maade, saa at mere vilde være tabt end vundet ved Afstaaelsen, idet Risikoen derved var større end

den Sikkerhed, man vilde opnaa ved ikke længere at have Ansvaret for disse Øer. Netop de Farer, der kunde komme frem gennem en saadan Mod-sætning, viste, hvor sand den fra amerikansk Side givne Fremstilling af Situationen var. Netop derved traadte det klart frem for alle, hvilke Farer man kunde komme ind i. Men til Trods herfor var det nødvendigt for Udenrigsministeriet og den danske Regering at lade Amerika forstaa, at vi kun kunde forhandle med et neutralt Amerika, og derfor blev det nødvendigt at opsætte Sagen, indtil den omtalte Konflikt drev nogenlunde over, saaledes som det nu er sket.

Selve Traktaten*), saaledes som den nu i en nær Fremtid vil kunne forelægges de to Ting til Beslutning, indeholder for saa vidt intet mærk-værdigt, idet den i det væsentlige er en, om end ikke ordret, Gentagelse af de Bestemmelser, som var nedlagte i Konventionsudkastet af 1902. Det særlige ved den er de Kompensationer, Danmark skal have. Jeg frem-hæver særlig den Tilslutning, som jeg allerede har nævnt at de Forenede Staters Regering vil yde os til en Udvidelse af det danske Herredømme i Grønland. Der er herom forelagt den amerikanske Regering en Erklæring, som ikke skal være noget Led i Traktaten, men skal afgives udenfor denne, og efter Meddelelse fra Gesandten maa jeg gaa ud fra, at den vil blive accepteret. Den lyder saaledes:

»De Amerikanske Forenede Staters Regering vil ikke mod-sætte sig, at den Danske Regering udvider sine politiske og økono-miske Interesser til hele Grønland«.

Amerika forærer os jo ikke noget herved. Det er ikke noget Amerika raader over. Men som Forholdene er, er det af den største Betydning at faa denne Tilslutning fra de Forenede Stater til Udvidelser i Grønland, som jeg tror, hvis der lægges tilstrækkelig Energi deri her i Landet, vil i Be-tydning i enhver Henseende langt overstige, hvad de vestindiske Øer paa nogen Maade kunde komme til at betyde for Danmark.

Men det er jo ikke gjort dermed. Det næste Skridt vil være en Hen-vendelse til de øvrige Stormagter for ogsaa at faa deres Tilslutning dertil.

Den anden Kompensation er Vederlaget i Penge. Dette er fastsat i Traktatens Art. 5, der lyder saaledes:

»Som fuldt Vederlag for den ved denne Konvention skete Overdragelse gaar de Forenede Stater ind paa at betale, inden 90

*) Se nedenfor Side 25.

Dage fra Datoen for Udvekslingen af Ratifikationerne af denne Konvention, i Staden Washington til Hans Majestæt Kongen af Danmarks diplomatiske Repræsentant eller anden Befuldmægtiget, som er behørig bemyndiget til at modtage Pengene, en Sum af 25 Millioner Dollars i de Forenede Staters Guldmonter.

Maa jeg lige nævne, at denne Sum, som man uden nogen større Vanskelighed har formaaet de Forenede Stater til at yde, maaske ogsaa er et ganske godt Bevis for den Betydning, de Forenede Stater nu i Modsætning til tidligere tillægger disse Øer. Ved Traktaten af 1867 var Vederlaget for de to Øer St. Thomas og St. Jan fastsat til $7\frac{1}{2}$ Mill. Dollars. Da Forhandlingerne om samtlige tre Øers Overgang til de Forenede Stater begyndte, altsaa i 1899, var der oprindeligt fastsat $3\frac{1}{2}$ Mill. Dollars, og efter langvarige, pinagtige Forhandlinger blev Summen efterhaanden forøget til 5 Mill. Dollars. Naar nu Summen uden særlig Vanskelighed forøges til det femdobbelte, kan man ikke undlade deri at se et Tegn paa den Betydning, de Forenede Stater nu tillægger disse Øer. Den Traktat, som der nu er opnaaet Enighed om, og som der i Statsraadet i Tirsdags blev givet Gesandten Bemyndigelse til at underskrive — Underskrivningen har formodentlig fundet Sted i Dag —, vil efter Amerikas Ønske hurtigst muligt tilgaa Senatet til Beslutning, og saasnart Meddelelse derom er indgaaet, vil den — jeg forventer allerede i næste Uge — kunne forelægges Rigsdagen her til Beslutning.

Jeg kunde egentlig slutte her, men der er et Par Bemærkninger, jeg maaske kan tilføje, idet der jo utvivlsomt nok vil kunne rejse sig forskellige Indvendinger mod denne Konvention, Indvendinger, som Regeringen vilde have været den første til at slutte sig til, inden Spørgsmaalet var indtraadt i den nye Fase, det her har faaet. Man vil mene, at vi overhovedet ikke skulde afhænde Øerne paa Grund af de Fremtidsmuligheder, der knytter sig til dem. Det er jo i høj Grad muligt, at der knytter sig Fremtidsmuligheder til dem, maaske dog særlig til St. Thomas' Havn, mindre til de andre Øer, men herom kan man vanskelig have nogen fuldt begrundet Mening. Der udfoldes store Bestræbelser og vil sikkert efterhaanden kunne udfoldes endnu større Bestræbelser for at faa noget ud af Øerne, saa man vil kunne haabe, at den vanskelige Situation, der umiskendelig er indtraadt i dette Øjeblik, vil kunne overvindes. Men jeg mener at have gjort tilstrækkeligt Rede for den virkelige Begrundelse for Øernes Salg, som udelukkende er at søge i den internationale Situation. Jeg tror ikke, nogen her i Landet vilde opgive Øerne, hvis den ikke var indtraadt. Men jeg vil dog henpege paa, at hvis vi skulde løbe den Risiko at afvise dette Forslag, maa man

være vanske klar over, at den danske Rigsdag da maatte yde ganske andre Ofre for disse Øer, end den hidtil har gjort.

Man vil ogsaa kunne sige, at det er et uheldigt Øjeblik til at foretage denne Transaktion. Det mener jeg ikke. Jeg mener tværtimod, at hvis man forstaar at komme rigtig igennem, er Øjeblikket maaske det eneste mulige til at komme ud af Vanskelighederne uden at lobe nogen større Fare. Thi Situationen er jo den, at hvordan det end maatte forholde sig med de Ambitioner, som de Forenede Stater mener at kunne gaa ud fra findes hos europæiske Stater, er det givet, at disse Stater netop i Øjeblikket er saaledes optagne, at selv om de maatte have haft saadanne Ambitioner for Krigen, vil de i dette Øjeblik ikke kunne tænkes at realisere dem, saaledes, at de lettere i dette Øjeblik end til noget som helst andet Tidspunkt vil føle sig nødt til at acceptere et *fait accompli*.

Man vil muligvis ogsaa være utilfreds med Kompensationen. Jeg tror, at ved at det grønlandske Spørgsmaal bringes ind i Forhandlingerne, tilføres der i Virkeligheden Danmark store Muligheder og ydes os en Kompensation, som vi fuldtud kan være tilfredse med, og som ingen vil kunne sige er krænkende for vor Værdighed. At man tillige fastsætter en Pengeerstatning, er, synes det mig, ganske selvfølgelig og i Overensstemmelse med, hvad der altid er sket i saadanne Spørgsmaal for andre Staters Vedkommende og til andre Tider. Men det er ogsaa en Nødvendighed af en anden Grund, som jeg gerne vil slutte med at nævne. Den eneste virkelige Begrundelse for os er den internationale Situation og de Komplikationer, den maatte kunne føre til. Men jeg vil straks sige — og det er derfor jeg fremlægger disse Argumenter i et fortroligt Møde — at jeg ikke mener det rigtigt at lade denne Begrundelse træde frem overfor Offentligheden. Vi kan nok føle os svage i dette Spørgsmaal, og mellem os selv være enige om, at det er klog Politik for Danmark at komme ud af dette Forhold under Hensyn til den Maade, Situationen kunde udvikle sig paa, men jeg vil mene, at det ikke er værdigt for Danmark over for Offentligheden at proklamere, at det er vor Grund til at opgive Øerne. Jeg vil mene, at det er langt rigtigere og ogsaa meget forstaaeligt for Omverdenen, naar vi anfører de materielle Grunde, her er Tale om, som jo ogsaa, tror jeg, alle Vegne vil gøre Afhændelsen indlysende, naar der drages en Sammenligning mellem, hvad Amerika tidligere har ment at ville yde, og hvad det her har tilbudt.

Forhandlingslederen:

Der er til mig fremkommet et Forslag om nu at standse Forhandlingen, for at Partierne kan faa Lejlighed til at tale sammen om, hvilke

Spørgsmaal de ønsker at stille. Under Forudsætning af at Forsamlingen deler dette Ønske, udsætter jeg nu Mødet, som da vil blive genoptaget Kl. 2¹/₂.

Mødet udsat Kl. 1³/₄.

Kl. 2,30 genoptoges Forhandlingen.

Landstingsmand Jørgen Pedersen:

Den højtærede Minister nævnede i sit Foredrag, at han paa et tidligere Tidspunkt, i Januar Maaned, havde givet Partiformændene i Rigsdagen Meddelelse om de Forhandlinger, der har været ført om Øernes Afstaaelse til Amerika. Dette er rigtigt, men jeg finder dog Anledning til at tilføje, at denne Henvendelse ikke kan benyttes som Bevis for, at Rigsdagen ikke har været ukendt med disse Forhandlinger. Thi de Meddelelser, der dengang blev os givet, blev givet under den bestemte Forudsætning, at de ikke blev omtalt til nogen. Nu kan jeg jo ikke nægte, at da jeg senere saa de meget kategoriske Dementier af, at der overhovedet førtes Forhandlinger om Salg af Øerne, gjorde det et noget ejendommeligt Indtryk paa mig. Men vi har jo nu hørt, at man fra begge Sider havde paataget sig en Forpligtelse til at sige det, der ikke var rigtigt. Det er vel noget, der hører Diplomatiets til, og som ikke kan være anderledes.

Saa vil jeg gerne tillade mig at rette nogle Spørgsmaal til den højtærede Minister.

Det forekommer mig, at vi fik paafaldende lidt at vide om, hvad der egentlig staar i denne Overenskomst. Ja vi fik det jo nok paa en Maade at vide, thi der blev sagt, at der staar det samme, som der stod i den tidligere. Men der er en Del Medlemmer, som ikke var med dengang, og som næppe har gjort sig den Ulejlighed senere at sætte sig ind i den gamle, strandede Overenskomst, og selv vi andre, der var med dengang — ja jeg maa tilstaa, at jeg har ikke præsent, hvad der stod i den, saa jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigt, om den højtærede Minister vilde gøre lidt nærmere Rede for Betingelserne for denne Overdragelse, end han gjorde i sit Foredrag.

Derhos vil jeg tillade mig at spørge, om det er Tanken, at Overdragelsen skulde gøres afhængig af en Folkeafstemning paa Øerne?

Der er ogsaa et andet Punkt, jeg gerne vil have Oplysning om, saa vidt Oplysning kan gives. Er Regeringen klar over, at Gennemførelsen

af den Foranstaltning, der her er Tale om, ikke vil mode Vanskeligheder hos andre Stormagter, navnlig hos saadanne som ligger os nær, hos Tyskland og hos England? Det kan jo være godt nok, at disse Magter for Øjeblikket er saaledes engagerede, at de ikke kan modsætte sig Afslutningen af en saadan Handel, men det vilde jo maaske kunne blive farligt, dersom de var meget misfornøjede dermed og senere vilde give denne Misfornøjelse Udtryk overfor os paa en Maade, som kunde blive meget ubehagelig.

Saa synes jeg, det var rigtigt, at vi fik lidt at vide om — men det hører naturligvis til Overenskomstens Indhold —, hvorledes det stiller sig for de Foretagender, som er sat i Gang derude, hvorledes Afviklingen ved denne Overdragelse i det hele taget finder Sted.

Og endelig kunde jeg ønske at vide — hvis den højtærede Minister ved det — hvorledes de Mænd og Selskaber, som nu har anbragt Penge i Foretagender derude, ser paa Sagen, om de billiger en saadan Overdragelse, som her er foreslaaet. Jeg ved ikke, om den Hemmelighedsfuldhed, som har været iagttaget overfor Rigsdagen, i samme Grad har været iagttaget overfor disse i Sagen stærkt interesserede, og det ønsker jeg altsaa at vide noget om.

Landstingsmand Piper:

Jeg maa ligesom den ærede første Taler berigtige den højtærede Udenrigsministers Udtalelse vedrørende det Møde, der har fundet Sted med Gruppernes Formænd. Ved det Møde, jeg var tilstede ved, var foruden mig kun Professor Ellinger tilstede, og da Ministerens Meddelelse blev ledsaget med Paalæg om ikke at omtale Sagen til nogen som helst — jeg fik kun Dispensation til at tale derom med en bestemt Mand, som er stærkt inde i dette Spørgsmaal —, saa kunde vi jo ikke udtale os paa en saadan Maade, at Ministeren hos os kan have fundet Tilslutning til det Projekt, han fremsatte. Jeg hævdede tværtimod, at naar vi ikke maatte tale med vore Gruppefæller om Sagen, var i og for sig Meddelelsen uden Betydning.

Den højtærede Minister udtalte i sit Foredrag, at Sagen nu vilde blive fremmet paa almindelig forfatningsmæssig Maade, og at der da vilde blive Lejlighed for Partierne til at tage Stilling dertil. Jeg maa ogsaa paa mit Partis Vegne forbeholde os, at vi staar fuldstændig frit, lige saa frit som baade Professor Ellinger og jeg har staaet, overfor Sagen, naar den kommer til endelig Behandling i Tingene.

Medens jeg nu har Ordet, maa jeg tillade mig at rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister. Det ene falder ret nøje sammen med et

af de Spørgsmaal, der blev fremsat af min ærede Kollega i Landstinget, som nylig havde Ordet: Hvorledes opfattes et saadant Salg af England, Tyskland og Frankrig? Det andet Spørgsmaal er: Har Amerika nogensinde hævdet et Krav paa Grønland, og hvorledes vil andre Magter stille sig til Tanken om at lade Danmark faa Højhedsret over hele Grønland?

Folketingsmand Foss:

Jeg vil gerne have Lov til i Tilslutning til dette sidste Spørgsmaal at spørge Ministeren, hvad han sigtede til med de store Fordele, der formentlig skulde ligge i, at Danmark fik en saadan udvidet eller bekræftet Højhedsret over Grønland. Den højtærede Minister udtalte, at der var saa store Værdier deri, at de formentlig fuldtud vilde opveje Afstaaelsen af de vestindiske Øer. Jeg vil gerne spørge, om der dermed sigtes til Højhedsretten over Cap York og Pearyland, eller der sigtes til andet og mere. Hvis det kun er det første, der sigtes til, vil jeg gerne have en noget nærmere Forstaaelse af dette Spørgsmaal, da det foreløbig er mig ganske ubegribeligt, at der dertil kan knytte sig større Interesser. Skal der derved forstaaes enten politiske eller økonomiske Interesser, eller er det blot rent ud — jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det — aandelige Interesser. Bevidstheden om at besidde store Partier af Nordpolsisen? Men der kunde ligge andet og mere i Ministerens Udtalelser. Det kunde være, de tog Sigte paa det Grønland, vi hidtil har opfattet som hørende til det danske Monarki, og det er derom, jeg gerne vilde have nærmere Oplysning.

Udenrigsminister Scavenius:

Maa jeg have Lov til at sige til de to Herrer, som mente at ville berigtige, hvad jeg havde sagt ved min Sammenkomst med Gruppeformændene, at jeg jo ikke har lagt dem i Munden, at de har givet deres Tilslutning, navnlig ikke paa deres Partiers Vegne. Det er fuldkommen rigtigt, at de ikke har gjort det. Det var udelukket alene af den Grund, at det maatte være under fuld Diskretionspligt, jeg gjorde denne Meddelelse. Jeg har altsaa ikke faaet Tilslutning, selvfølgelig ikke fra deres Partier og for saa vidt heller ikke personlig. Jeg tillod mig at sige, at det var mit Indtryk, at jeg mødte Forstaaelse af de internationale Vanskeligheder, jeg hentydede til. Men hvis jeg deri har taget fejl, beklager jeg det selvfølgelig i høj Grad.

Landstingsmand Jørgen Pedersen spurgte om Indholdet af Konventionen. Denne er et temmelig omfangsrigt Værk, som jeg ikke godt kan læse op i dets Helhed, men jeg kunde jo nævne, hvad de forskellige Paragraffer indeholder. Det vil jo give en Ide om Indholdet.

Den første Artikel omhandler selve Overdragelsen og giver en Beskrivelse af, hvad det er, der overdrages. Art. 2 indeholder Danmarks Garanti for, at Overdragelsen er fri og ubehæftet af noget som helst Forbehold. Dertil slutter sig Art. 3, som opregner de særlige Ting, med Hensyn til hvilke man tager Forbehold. Danmark forbeholder sig Vaaben- og Militærbeholdninger, Løsøre og Pengekrav. Endelig nævnes i et 4de Stykke i denne Artikel alle de Koncessioner og Eneretsbevillinger, som fra den danske Stats Side er givne til enkelte Personer eller Selskaber i Vestindien, og som Amerika erklærer sig rede til at respektere i samme Omfang, som den danske Stat er forpligtet til det. Art. 4 omhandler den formelle Fremgangsmaade ved Overleveringen og ved Overtagelsen fra amerikansk Side. Art. 5 har jeg nævnt; den fastsætter Vederlagssummen. Art. 6 indeholder Bestemmelser om de danske Statsborgeres Stilling. Den lyder saaledes:

»De danske Statsborgere, der bebor de nævnte Øer, kan efter eget Valg blive boende eller flytte derfra, ide de i det ene som i det andet Tilfælde bevarer alle deres Ejendomsrettigheder, deri indbefattet Retten til at sælge eller raade over saadan Ejendom eller Udbyttet deraf; i Tilfælde af at de forbliver paa Øerne, skal de, indtil anderledes bestemmes, vedblive at nyde alle private Rettigheder, kommunale og religiøse Friheder, som er dem tilstaaede ved de nu gældende Love. Ifald de nuværende Love forandres, skal de ikke derved bringes i en ugunstigere Stilling i Henseende til de ovennævnte Rettigheder og Friheder, end de nu nyder. De, som forbliver paa Øerne, har Ret til at bevare deres Statsborgerforhold til Danmark ved, inden et Aar fra Dagen for Udvekslingen af denne Konventions Ratifikation, til en *court of record* at afgive en Erklæring om, at de ønsker at bevare saadant Statsborgerforhold, i Mangel af hvilken Erklæring de skal anses for at have givet Afkald derpaa og at have valgt at træde i undersaatligt Forhold til de Forenede Stater; for Børn under 18 Aar kan den nævnte Erklæring afgives af Forældre eller Værge. Saadant Valg af dansk Statsborgerforhold skal dog ikke efter Udlobet af ovennævnte Frist af et Aar være til Hinder for, at de giver Afkald paa deres bevarede Statsborgerforhold til Danmark og vælger at træde i statsborgerligt Forhold til de Forenede Stater og optages i disses Nationalitet paa de Betingelser, som overensstemmende med de Forenede Staters Love maatte blive foreskrevne for andre Beboere af Øerne.

Øernes Indbyggerses borgerlige Rettigheder og politiske Vilkaar skal bestemmes af Kongressen, i Overensstemmelse med de i nærværende Konvention indeholdte Bestemmelser.

Danske Statsborgere, der ikke er bosatte paa Øerne, men paa Overdragelsestiden ejer Ejendom der, skal bevare deres Ejendomsrettigheder, deri indbefattet Retten til at sælge eller raade over disse Ejendomme, idet de i saa Henseende er stillede paa samme Fod som de danske Statsborgere, der bor paa Øerne og bliver der eller flytter derfra, om hvem denne Artikels første Del handler.«

Art. 7 handler om Fremgangsmaaden ved Domstolene. Art. 8 ligeledes. Art. 9 tager Forbehold med Hensyn til Forfatter- og Patentrettigheder. Art. 10 udstrækker alle Traktater og Konventioner og andre internationale Aftaler, som bestaar mellem Amerika og den danske Stat, til eo ipso ogsaa at omfatte Øerne efter Overdragelsen. Art. 11 henskyder Meningsforskelligheder om og Fortolkninger af nærværende Konvention til Voldgiftsafgørelse ved den staaende Voldgiftsret i Haag. Art. 12 indeholder endelig Bestemmelse om Ratifikationen.

Hvad Spørgsmaalet om Folkeafstemning angaar, vil jeg gerne gøre følgende Bemærkninger. Under Behandlingen af Konventionen i 1902 blev der her paa Rigsdagen rejst Krav om Folkeafstemning, og det endte med, at der blev fastsat Bestemmelser derom. De Forenede Stater erklærede paa en Henvendelse, at de betragtede dette Spørgsmaal som sig uvedkommende, det maatte blive et indre dansk Anliggende, om man vilde have Folkeafstemning paa Øerne. De Forenede Stater har formodentlig betragtet den som et Led i Udførelsen af Konventionen fra dansk Side. Under Hensyn til, hvad der tidligere er foregaaet, har jeg nu under Forhandlingerne rejst Krav om, at det ogsaa ved denne Lejlighed skulde tillades at lade foretage Folkeafstemning. Jeg kan ikke se andet end atter et Vidnesbyrd om, hvilken Betydning de Forenede Stater tillægger Gennemførelsen af Konventionen og Overtagelsen af Øerne uden nogen Hindring eller Vaklen, deri, at dette Krav fra dansk Side af de Forenede Stater er blevet modt med et Afslag.

Hvad de øvrige Stormagter angaar, har jeg kun fundet det fornødent at give England og Tyskland Meddelelse om Sagen. Begge Steder har vi fundet Forstaaelse. Jeg tror, at man i Virkeligheden begge Steder beklager, at en Overdragelse paatænkes, thi ligesom de Forenede Stater siger, at de ikke ønsker, at f. Eks. England udvider sine Besiddelser i Vestindien, saaledes er det rimeligt, at man i London heller ikke med nogen videre Glæde ser, at Amerika udvider sine Besiddelser derovre — saaledes har jo Venner det gerne sammen. Dette har imidlertid ikke forhindret, at vi i London har modt fuld Forstaaelse af den under de nuværende Omstændigheder foreliggende Nødvendighed. Det samme kan jeg sige for Tysklands Vedkommende. Jeg er overbevist om, at der ikke vil blive nogen Vanskelighed

fra Tysklands Side i denne Sag, selv om man ogsaa dér i og for sig beklager, at Udviklingen, som Forholdene nu er her i Verden, synes at gaa i Retning af, at de store Kolonimagter bliver bestandig større, og at de mindre Kolonimagter opgiver deres Kolonier. Jeg er altsaa overbevist om, at der ingen Vanskelighed vil blive med disse to Stormagter, og naar det er Tilfældet, vil der heller ikke blive Vanskeligheder noget andet Sted.

Hvad de danske Pengeinteresser angaar, som nu knytter sig til Øerne, har det forekommet mig, at naar disse Øer ikke længere var under dansk Flag, var der ikke nogen Rimelighed i, at de Kapitaler, som er ofrede, og som kan siges egentlig at være ofrede uden nogen Udsigt til Forrentning som ved normal Forretning og mere af Hensyn til den Interesse, som man nærer for, at Øerne kunde udvikles under dansk Styre, vedblivende blev staaende derved. Dette har jeg ogsaa henledet den amerikanske Regerings Opmærksomhed paa i et Telegram af 1. Februar, hvori jeg siger følgende:

»For at fremme Planens Gennemførelse har det været nødvendigt at søge diskret Føling med danske interesserede Kredse, der siden Salgets Fald i 1902 har bragt betydelige økonomiske Ofre i Tillid til, at Øerne fremtidig var sikrede for Danmark. Disse Kredse er smertelig bevægede ved Tanken om at opgive Øerne og mener, hvis dette sker, er der ingen Mening i, at de forskellige Foretagender vedbliver at være paa danske Hænder, naar Øerne kommer under amerikansk Flag. Herfra undtages dog den ny Havn St. Thomas med dertil knyttede Rettigheder. Det vilde meget lette Sagen her, hvis amerikansk Pengeinteresse kunde tænkes at afløse den danske i disse Foretagender. Det drejer sig navnlig om tre Sukkerfabrikker med Plantager og to Plantageselskaber samt private Plantager. Bedes forsøge vække Interesse for en saadan som det synes naturlig Afløsning ved amerikansk Kapital.«

Herpaa svarede der fra Washington:

»Statssekretær ganske enig i det naturlige i, at vedkommende danske Pengeinteresser afløses af amerikanske, og han er forvisset om, at dette let kan arrangeres. Han fremhæver, at Landet nu har Masser af Penge, og at det heller ikke mangler paa patriotiske Mænd, der med Glæde vil træde til og afløse danske Pengeinteresser, naar amerikansk Regering giver dem et Vink derom. Dette kan imidlertid ikke ske forend efter Traktatens Vedtagelse, idet det er nødvendigt paa nærværende Tidspunkt at holde Sagen absolut hemmelig her.«

Om dette Tilsagn er nu, da Sagen nærmer sig sin Afslutning, den amerikanske Regering atter blevet mindet.

Tilbage har jeg kun Spørgsmaalet om Grønland. Med Hensyn til Grønland er Forholdet jo dette, at det danske Herredømme kun er en faktisk Udøvelse dér, hvor vi har vore Kolonier og Etablissementer, og man er altid gaaet ud fra, at hele det øvrige Omraade af Grønland, som man forøvrigt ansaa for ubeboet, lige indtil man opdagede den lille Bosættelse ved Kap York, var at betragte som *terra nullius*. Det er hidtil ikke blevet beslaglagt af nogen, om man end fra forskellig Side er traadt i Forbindelse dermed, har været i Land dér, foretaget Ekspeditioner og kortlagt Landet. Hvad særlig Kap York angaar, har der navnlig tidligere været en ret livlig Forbindelse mellem amerikanske og skotske Hvalfangere og dette lille Eskimosamfund. Ikke fordi Amerika har rejst noget særligt Krav, men fordi man ikke kunde være sikker paa, at Opfattelsen af Landet som et herreløst Land nu vilde være til Stede i samme Grad som her, og i hvert Fald ikke kunde være sikker paa, at man ikke, hvis man egenmægtigt nu erklærede Landet for dansk, vilde møde den Indvending, at andre allerede havde været der, og at Landet derfor ikke længere kunde betragtes som et Land, enhver kunde tilegne sig, har følgende Fremgangsmaade forekommet mig rigtig: Allerede da jeg for en Del Aar siden første Gang var Udenrigsminister, henvendte de særlig for Grønland interesserede sig til mig i denne Sag, og jeg sagde da til dem, at den første Betingelse for, at man skulde kunne foretage noget, syntes mig at maatte være den, at der fandt en faktisk Besiddelsestagen Sted fra dansk Side, i hvert Fald dér, hvor der var Mennesker. Dette er da ogsaa senere sket, idet der ved Kap York, det eneste Sted, hvor der findes fast Bosættelse udenfor de danske Kolonier, er oprettet en dansk Missionsstation og fra privat Side en Handelsstation, saaledes at man kan sige, at derved, at dette er sket uden Indvending fra nogen Side, har der nu for denne Kolonis Vedkommende fundet en faktisk Besiddelsestagen fra vor Side Sted. Og nu melder naturligt det næste Skridt sig, dette, at man formelt erklærer Landet for dansk. Men det synes mig at være rigtigt først at indhente Stormagternes Samtykke, idet man muligt kunde møde den Indvending, at man efter det Samkvem, der havde fundet Sted, og efter hvad der allerede var udrettet i Grønland, ikke nu kunde anerkende dette som herreløst Land. Ved denne Lejlighed har det da været naturligt at indhente dette Samtykke fra de Forenede Staters Side, som jo ogsaa kunde siges at have den største Interesse i Spørgsmaalet, for saa vidt som Grønland regnes at høre med til Verdensdelen Amerika. Men det er, som jeg har nævnt, naturligt at gaa videre og ogsaa

anmode de øvrige Magter om at give os en lignende Erklæring som den, Amerika har givet.

Folketingsmand Foss spurgte, hvilke Fordele det er, vi derved skulde opnaa i Grønland. Ja, Fordelen er først og fremmest den, at vi derved sikrer os imod, at andre etablerer sig ved Siden af os, og imødegaaer de Vanskeligheder, der muligt senere kunde opstaa derigennem. Men jeg har dernæst ladet mig sige — jeg ved ikke om det er rigtigt — at der vistnok inden for den Del af Grønland, som allerede hører under dansk Herredømme, er gjort forskellige Fund af Mineralier, og at det er Geologernes Opfattelse, at saadanne Mineralier findes over hele Grønland. Men ganske vist kan jeg ikke sige noget bestemt herom, da Undersøgelserne kun har fundet Sted i meget begrænset Omfang.

Konvention

mellem

**Hans Majestæt Kongen af Danmark og de amerikanske Forenede Stater
angaaende Overdragelsen af de Dansk-Vestindiske Øer.**

Da Hans Majestæt Kongen af Danmark og de amerikanske Forenede Stater ønsker at befæste det gode Forhold, der bestaar imellem dem, har de i den Anledning udnævnt til deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. Constantin Brun, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Washington,

og Præsidenten for de Forenede Stater:

Hr. Robert Lansing, de Forenede Staters Statssekretær,

hvilke efter gensidigt at have fremvist deres Fuldmagt, der befandtes i behørig Form, er komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

Hans Majestæt Kongen af Danmark overdrager ved denne Konvention til de Forenede Stater ethvert Territorium, Besiddelse og Højhedsret, som Danmark besidder, opretholder eller gør Krav paa i Vestindien, bestaaende af Øerne St. Thomas, St. Jan og St. Croix tilligemed de tilliggende Øer og Klipper.

Denne Overdragelse indbefatter Ejendomsretten til alle offentlige, Regeringen eller Kronen tilhørende Landstrækninger, offentlige Bygninger, Værfter, Havne, Rede, Fæstningsværker, Kaserner, offentlige Midler, Rettigheder, Friheder, Privilegier, og enhver anden offentlig Ejendom i den hvilken som helst Art eller Beskri-

His Majesty the King of Denmark and the United States of America being desirous of confirming the good understanding which exists between them, have to that end appointed as Plenipotentiaries:

His Majesty the King of Denmark:

Mr. Constantin Brun, His Majesty's Envoy extraordinary and Minister plenipotentiary at Washington,

and the President of the United States:

Mr. Robert Lansing, Secretary of State of the United States,

who, having mutually exhibited their full powers which were found to be in due form, have agreed upon the following articles:

Article 1.

His Majesty the King of Denmark by this convention cedes to the United States all territory, dominion and sovereignty, possessed, asserted or claimed by Denmark in the West Indies including the Islands of Saint Thomas, Saint John and Saint Croix together with the adjacent islands and rocks.

This cession includes the right of property in all public, government, or crown lands, public buildings, wharves, ports, harbors, fortifications, barracks, funds, rights, franchises, and privileges, and all other public property of every kind or description now belonging to Denmark together with all appurtenances thereto.

velse, som nu tilhører Danmark, tilligemed alle dertil hørende Appertinentier.

I denne Overdragelse skal ogsaa være indbefattet alle offentlige Arkiver, Protokoller, Papirer eller Dokumenter, som vedrører Overdragelsen eller de Rettigheder og den Ejendom, som tilhører de overdragne Øers Indbyggere, og som nu maatte befinde sig enten paa de overdragne Øer eller i Danmark. Disse Arkiver og Protokoller skal omhyggelig opbevares, og bekræftede Genparter deraf, som maatte blive forlangt, skal til enhver Tid gives til de Forenede Staters Regering eller til den danske Regering, efter de foreliggende Omstændigheder, eller til saadanne behørig bemyndigede Personer, som maatte begære samme.

Artikel 2.

Danmark garanterer, at den Overdragelse, som finder Sted ved den foregaaende Artikel, er fri og ubehæftet af hvilke som helst Forbehold, Privilegier, Friheder, Indrømmelser eller Besiddelsesrettigheder, som maatte tilhøre nogen Regering, Korporation, Syndikat eller privat Person, undtagen for saa vidt det heri er omtalt. Men man er enig om, at denne Overdragelse ikke i nogen Henseende skal komme private Rettigheder til Skade, som ifølge Loven er forbundet med den fredelige Besiddelse af Ejendom af enhver Art, som tilkommer private Personer af hvilken som helst Nationalitet, Kommuner, offentlige eller private Etablissementer, kirkelige eller borgerlige Korporationer eller nogen anden Sammenslutning, som ifølge Loven er beføjet til at erhverve og besidde Ejendom paa de overdragne Øer.

De Menigheder, som horer til den danske Folkekirke, skal vedblive at have den uforstyrrede Brug af de Kirker, som nu benyttes af dem, tillige med de dertil hørende Præsteboliger og andet tilhørende, herunder de til Kirkerne henlagte Kapitler.

In this cession shall also be included any government archives, records, papers or documents which relate to the cession or the rights and property of the inhabitants of the Islands ceded, and which may now be existing either in the Islands ceded or in Denmark. Such archives and records shall be carefully preserved, and authenticated copies thereof, as may be required, shall be at all times given to the United States Government or the Danish Government, as the case may be, or to such properly authorized persons as may apply for them.

Article 2.

Denmark guarantees that the cession made by the preceeding article is free and unencumbered by any reservations, privileges, franchises, grants, or possessions, held by any governments, corporations, syndicates, or individuals, except as herein mentioned. But it is understood that this cession does not in any respect impair private rights which by law belong to the peaceful possession of property of all kinds by private individuals of whatsoever nationality, by municipalities, public or private establishments, ecclesiastical or civic bodies, or any other associations having legal capacity to acquire and possess property in the Islands ceded.

The congregations belonging to the Danish National Church shall retain the undisturbed use of the churches which are now used by them, together with the parsonages appertaining thereunto and other appurtenances, including the funds allotted to the churches.

Artikel 3.

Man er dog særlig kommet overens om, at:

1) Vaaben og Militærbeholdninger, som befinder sig paa Øerne paa Tidspunktet for Overdragelsen, og som tilhører den danske Regering, skal forblive denne Regerings Ejendom, og skal, saa snart Omstændighederne tillader det, bortfjernes af denne, medmindre de, eller Dele deraf, skulde blive købt af de Forenede Staters Regering, hvorved dog er underforstaaet, at Flag og Faner, Uniformer og saadanne Vaaben eller Militærgenstande, der er mærkede som den danske Regerings Ejendom, ikke skal være indbefattet i en saadan Erhvervelse.

2) Løsøre, særlig Solvtøj og Malerier, som maatte findes i Gouvernementsbygningerne paa de overdragne Øer, og som tilhører den danske Regering, skal forblive denne Regerings Ejendom og skal, saa snart Omstændighederne tillader det, bortfjernes af denne.

3) Pengekrav, som nu haves af Danmark mod de overdragne Øers Kolonialkasser, er fuldstændig ophørt som Følge af denne Overdragelse, og de Forenede Stater paatager sig intet som helst Ansvar for eller i Forbindelse med samme Pengekrav. Herfra undtages dog det Beløb, som den danske Statskasse maatte have tilgode i Mellemregning med de vestindiske Kolonialkasser i Henhold til den i Anledning af Øernes Afstaaelse stedfindende Opgørelse. Skulde omvendt Mellemregningsforholdet give de vestindiske Kolonialkasser et Tilgodehavende hos den danske Statskasse, har denne at tilsvare Kolonialkasserne dette.

4) De Forenede Stater vil opretholde de efterfølgende af den danske Regering givne Tilsagn, Koncessioner og Bevillinger, overensstemmende med de Vilkaar, under hvilke de er givne:

a. Finansministeriets Tilsagn i Skrivelse af 18. Januar 1913 og 16. April 1913 til Aktieselskabet »Det vestindiske

Article 3.

It is especially agreed, however, that:

1) The arms and military stores existing in the Islands at the time of the cession and belonging to the Danish Government shall remain the property of that Government and shall, as soon as circumstances will permit, be removed by it, unless they, or parts thereof, may have been bought by the Government of the United States; it being however understood that flags and colors, uniforms and such arms or military articles as are marked as being the property of the Danish Government shall not be included in such purchase.

2) The movables, especially silver plate and pictures which may be found in the government buildings in the islands ceded and belonging to the Danish Government shall remain the property of that Government and shall, as soon as circumstances will permit, be removed by it.

3) The pecuniary claims now held by Denmark against the colonial treasuries of the islands ceded are altogether extinguished in consequence of this cession and the United States assume no responsibility whatsoever for or in connection with these claims. Excepted is however the amount due to the Danish Treasury in account current with the West-Indian colonial treasuries pursuant to the making up of accounts in consequence of the cession of the islands; should on the other hand this final accounting show a balance in favour of the West-Indian colonial treasuries, the Danish Treasury shall pay that amount to the colonial treasuries.

4) The United States will maintain the following grants, concessions and licenses, given by the Danish Government, in accordance with the terms on which they are given:

a. The concession granted to »Det vestindiske Kompagni« (the West-Indian Company) Ltd. by the communications

Kompagni« angaaende Tilladelse til at inddæmme, tørlægge, uddybe og udnytte visse Arealer i St. Thomas Havn samt Fortrinsret med Hensyn til kommercielle, industrielle eller Skibsfartsanlæg i St. Thomas Havn;

- b. Overenskomst af 10. og 14. August 1914 mellem Kommunen St. Thomas og St. Jan og Aktieselskabet »Det vestindiske Kompagni« angaaende Byen Charlotte Amalies Forsyning med elektrisk Belysning;
- c. Koncession af 12. Marts 1897 for »The Floating Dock Company of St. Thomas Ltd.«, senere overgaaet til »The St. Thomas Engineering and Coaling Company Ltd.« vedrørende en Flydedok i St. Thomas Havn, ved hvilken Koncession Opretholdelse, Udvidelse og Forandring af den da eksisterende Ophalingsbedding er forbeholdt;
- d. Kongelig Anordning No. 79 af 30. November 1914 om Tilskud fra St. Thomas og St. Croix Kolonialkasser til »The West India and Panama Telegraph Company Ltd.«;
- e. Koncession af 3. November 1906 til cand. polyt. K. B. Hey paa Anlæg og Drift af Telefoner paa St. Thomas, hvilken Koncession senere er overgaaet til Aktieselskabet »St. Thomas Telefonselskab«;
- f. Bevilling af 28. Februar 1913 til St. Croix Kommune til Anlæg og Drift af Telefoner paa St. Croix;
- g. Koncession af 16. Juli 1915 til Diplomingenieur Ejnar Svendsen paa Oprettelse og Drift af et Elektricitetsværk i Byen Christianssted paa St. Croix;
- h. Koncession af 20. Juni 1904 paa Oprettelse af en dansk vestindisk Seddelbank. Banken har for et Tidsrum af 30 Aar Eneret paa de dansk vestindiske Øer til at udstede Sedler mod af

from the Ministry of Finance of January 18th 1913 and of April 16th 1913 relative to a license to embank drain, deepen and utilize certain areas in St. Thomas Harbor and preferential rights as to commercial, industrial or shipping establishments in the said Harbor.

- b. Agreement of August 10th and 14th, 1914 between the municipality of St. Thomas and St. John and »Det vestindiske Kompagni« Ltd. relative to the supply of the city of Charlotte Amalie with electric lighting.
- c. Concession of March 12th 1897 to »The Floating Dock Company of St. Thomas Ltd.«, subsequently transferred to »The St. Thomas Engineering and Coaling Company Ltd.« relative to a floating dock in St. Thomas Harbor, in which concession the maintenance, extension, and alteration of the then existing repairing slip are reserved.
- d. Royal Decree Nr. 79 of November 30th 1914 relative to the subsidies from the colonial treasuries of St. Thomas and Sainte Croix to »The West India and Panama Telegraph Company Ltd.«
- e. Concession of November 3rd, 1906, to K. B. Hey to establish and operate a telephone system on St. Thomas island, which concession has subsequently been transferred to the »St. Thomas Telefonselskab« Ltd.
- f. Concession of February 28th 1913 to the municipality of Sainte Croix to establish and operate a telephone system in Sainte Croix.
- g. Concession of July 16th 1915 to Ejnar Svendsen, an Engineer, for the construction and operation of an electric light plant in the city of Christianssted, Sainte Croix.
- h. Concession of June 20th 1904 for the establishment of a Danish West-Indian bank of issue. This bank has for a period of 30 years acquired the monopoly to issue bank-notes in the Dan

sit Aarsoverskud at betale 10 Procent i Afgift til den danske Statskasse;

- i. Garanti i Henhold til den danske Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1908—09 vedrørende St. Thomas Havnraads 4 Procent Laan af 1910.

5) Ethvert Beløb, som skyldes til den danske Statskasse af Privatpersoner paa den Dag, da Udvekslingen af Ratifikationerne finder Sted, bevares og indbefattes ikke ved denne Overdragelse, og for saa vidt den danske Regering paa denne Dag besidder fast Ejendom, som er overtaget af den danske Statskasse for Beløb, som skyldes af Privatpersoner, skal saadan Ejendom ikke indbefattes under denne Overdragelse, men den danske Regering vil have at sælge eller raade over saadan Ejendom og fjerne dens Udbytte indenfor 2 Aar fra Datoen for Udvekslingen af Ratifikationerne af denne Konvention, saaledes at de Forenede Staters Regering er beføjet til at sælge ved offentlig Auktion, for den danske Regerings Regning, enhver Del af saadan Ejendom, som maatte være forblevet usolgt ved Udløbet af den nævnte Frist af to Aar.

6) Kolonialkasserne skal vedblive at betale de aarlige Understøttelser, der nu gives til tidligere afskedigede Tjenestemænd, som var ansatte paa Øerne, men ikke havde kongelig Udnævnelse, medmindre disse Understøttelser hidtil er uddede i Danmark.

Artikel 4.

Den danske Regering skal saa snart som muligt udnævne en Befuldmægtiget eller flere Befuldmægtigede i det Øjemed formelt at overlevere til en lignende Befuldmægtiget eller Befuldmægtigede, som er udnævnte paa de Forenede Staters Vegne, Territorium, Højhedsret, Ejendomsret og Appertinentier, som herved overdrages, og til at foretage enhver anden Handling, som i denne Henseende maatte være nød-

West-India islands against the payment to the Danish Treasury of a tax amounting to ten percent of its annual profits.

- i. Guarantee according to the Danish supplementary Budget Law for the financial year 1908—1909 relative to the St. Thomas Harbor's four percent loan of 1910.

5) Whatever sum shall be due to the Danish Treasury by private individuals on the date of the exchange of ratifications are reserved and do not pass by this cession; and where the Danish Government at that date holds property taken over by the Danish Treasury for sums due by private individuals, such property shall not pass by this cession, but the Danish Government shall sell or dispose of such property and remove its proceeds within two years from the date of the exchange of ratifications of this convention; the United States Government being entitled to sell by public auction, to the credit of the Danish Government, any portion of such property remaining unsold at the expiration of the said term of two years.

6) The Colonial Treasuries shall continue to pay the yearly allowances now given to heretofore retired functionaries appointed in the islands but holding no Royal Commissions, unless such allowances may have until now been paid in Denmark.

Article 4.

The Danish Government shall appoint with convenient despatch an agent or agents for the purpose of formally delivering to a similar agent or agents appointed on behalf of the United States, the territory, dominion, property, and appurtenances which are ceded hereby, and for doing any other act which may be necessary in regard thereto. Formal delivery of the territory and property ceded

vendig. Formel Overlevering af det overdragne Territorium og Ejendom skal finde Sted umiddelbart efter, at de Forenede Stater har betalt det i denne Konvention stipulerede Pengebeløb; men Overdragelsen med Ret til umiddelbar Besiddelsestagselse skal ikke desmindre anses at være fuldstændig ved Udvekslingen af Ratifikationerne til denne Konvention uden saadan formel Overlevering. Alle danske Land- eller Sømilitære Styrker, som maatte befinde sig paa de overdragne Øer, skal trækkes tilbage, saa snart dette lader sig gøre efter den formelle Overlevering, idet man dog er enig om, at dersom de Personer, som udgør saadanne Styrker, efter at have afsluttet deres danske Tjeneste, ikke ønsker at forlade Øerne, skal det være dem tilladt at forblive der som Civilpersoner.

Artikel 5.

Som fuldt Vederlag for den ved denne Konvention skete Overdragelse gaar de Forenede Stater ind paa at betale, inden 90 Dage fra Datoen for Udvekslingen af Ratifikationerne af denne Konvention, i Staden Washington til Hans Majestæt Kongen af Danmarks diplomatiske Repræsentant eller anden Befuldmægtiget, som er behørig bemyndiget til at modtage Pengene, en Sum af 25 Millioner Dollars i de Forenede Staters Guldmont.

Artikel 6.

De danske Statsborgere, der bebor de nævnte Øer, kan efter eget Valg blive boende eller flytte derfra, idet de i det ene som i det andet Tilfælde bevarer alle deres Ejendomsrettigheder, deri indbefattet Retten til at sælge eller raade over saadan Ejendom eller Udbyttet deraf; i Tilfælde af, at de forbliver paa Øerne, skal de, indtil anderledes bestemmes, vedblive at nyde alle private Rettigheder, kommunale og religiøse Friheder, som er dem tilstaaede ved de nu gældende Love. Ifald de nuværende Love forandres, skal de ikke derved bringes i en ugunstligere Stilling i

shall be made immediately after the payment by the United States of the sum of money stipulated in this convention; but the cession with the right of immediate possession is nevertheless to be deemed complete on the exchange of ratifications of this convention without such formal delivery. Any Danish military or naval forces which may be in the Islands ceded shall be withdrawn as soon as may be practicable after the formal delivery, it being however understood that if the persons constituting these forces, after having terminated their Danish service, do not wish to leave the Islands, they shall be allowed to remain there as civilians.

Article 5.

In full consideration of the cession made by this convention, the United States agree to pay within ninety days from the date of the exchange of the ratifications of this convention, in the City of Washington to the diplomatic representative or other agent of His Majesty the King of Denmark duly authorized to receive the money, the sum of twenty-five million dollars in gold coin of the United States.

Article 6.

Danish citizens residing in said islands may remain therein or may remove therefrom at will, retaining in either event all their rights of property, including the right to sell or dispose of such property or its proceeds; in case they remain in the Islands, they shall continue until otherwise provided, to enjoy all the private, municipal and religious rights and liberties secured to them by the laws now in force. If the present laws are altered, the said inhabitants shall not thereby be placed in a less favorable position in respect to the above mentioned rights and liber-

Henseende til de ovenomtalte Rettigheder og Friheder, end de nu nyder. De, som forbliver paa Øerne, har Ret til at bevare deres Statsborgerforhold til Danmark ved, inden et Aar fra Dagen for Udvekslingen af denne Konventions Ratifikationer, til en »Court of Record« at afgive en Erklæring om, at de ønsker at bevare saadant Statsborgerforhold, i Mangel af hvilken Erklæring de skal anses for at have givet Afkald derpaa og at have valgt at træde i undersaatligt Forhold til de Forenede Stater; for Børn under 18 Aar kan den nævnte Erklæring afgives af Forældre eller Værge. Saadant Valg af dansk Statsborgerforhold skal dog ikke efter Udløbet af ovennævnte Frist af et Aar være til Hinder for, at de giver Afkald paa deres bevarede Statsborgerforhold til Danmark og vælger at træde i statsborgerligt Forhold til de Forenede Stater og optages i disses Nationalitet paa de Betingelser, som overensstemmende med de Forenede Staters Love maatte blive foreskrevne for andre Beboere af Øerne.

Øernes Indbyggers borgerlige Rettigheder og politiske Vilkaar skal bestemmes af Kongressen, i Overensstemmelse med de i nærværende Konvention indeholdte Bestemmelser.

Danske Statsborgere, der ikke er bosatte paa Øerne, men paa Overdragelses-tiden ejer Ejendom dér, skal bevare deres Ejendomsrettigheder, deri indbefattet Retten til at sælge eller raade over disse Ejendomme, idet de i saa Henseende er stillede paa samme Fod som de danske Statsborgere, der bor paa Øerne og bliver dér eller flytter derfra, om hvem denne Artikels første Del handler.

Artikel 7.

Danske Undersatter, som bor paa Øerne, skal saavel i civile som i kriminelle Sager være undergivet Øernes Domstoles Jurisdiktion i Overensstemmelse med de for samme gældende almindelige Love; og de skal have Ret til at give Møde for disse Domstole og forfølge den samme Frem-

than they now enjoy. Those, who remain in the islands may preserve their citizenship in Denmark by making before a court of record, within one year from the date of the exchange of ratifications of this convention, a declaration of their decision to preserve such citizenship; in default of which declaration they shall be held to have renounced it, and to have accepted citizenship in the United States; for children under eighteen years the said declaration may be made by their parents or guardians. Such election of Danish citizenship shall however not, after the lapse of the said term of one year, be a bar to their renunciation of their preserved Danish citizenship and their election of citizenship in the United States and admission to the nationality thereof on the same terms as may be provided according to the laws of the United States, for other inhabitants of the islands.

The civil rights and the political status of the inhabitants of the islands shall be determined by the Congress, subject to the stipulations contained in the present convention.

Danish citizens not residing in the islands but owning property therein at the time of the cession, shall retain their rights of property, including the right to sell or dispose of such property, being placed in this regard on the same basis as the Danish citizens residing in the islands and remaining therein or removing therefrom, to whom the first paragraph of this article relates.

Article 7.

Danish subjects residing in the Islands shall be subject in matters civil as well as criminal to the jurisdiction of the courts of the Islands, pursuant to the ordinary laws governing the same, and they shall have the right to appear before such courts, and to pursue the same course the-

gangsmaade for dem som Borgere af det Land, til hvilket Domstolene hører.

Artikel 8.

Retssager, som paa Tidspunktet for den formelle Overlevering verserer paa de overdragne Øer, skal føres til Afslutning i Overensstemmelse med følgende Regler:

1) Domme, som er afsagt enten i civile Retssager mellem private Personer eller i kriminelle Sager før det ommeldte Tidspunkt, og med Hensyn til hvilke der ikke bestaar Adgang til Appel eller Revision efter dansk Ret, skal anses for at være endelige og skal uden fornyet Prøvelse af nogen Art eksekveres paa behørig Maade af den kompetente Myndighed i de Territorier, i hvilke saadanne Domme skal udføres.

Dersom i en kriminel Sag en Strafart er idømt, som efter nye Bestemmelser ikke mere anvendes paa de overdragne Øer efter Overleveringen, skal den nærmest tilsvarende Straf bringes til Anvendelse.

2) Civile og kriminelle Sager i første Instans, som ved det omhandlede Tidspunkt endnu ikke er optagne til Doms, fortsættes for de Domstole og efter den Ret, som gælder paa de overdragne Øer efter Overleveringen.

3) Civile og kriminelle Sager, som paa det omhandlede Tidspunkt verserer for den danske Overret eller Højesteret, skal fortsættes for de danske Domstole efter den hidtil gældende Ret, indtil endelig Dom er afsagt. Eksekution af Dommen skal finde Sted i behørig Form af den kompetente Myndighed i de Territorier, i hvilke saadanne Domme skal udføres.

Artikel 9.

Forfatter- og Patentrettigheder, som paa det Tidspunkt, da Ratifikationerne af denne Konvention bliver udvekslet, er erhvervet af danske Undersaatter paa de overdragne Øer, skal vedblivende respekteres.

rein as citizens of the country to which the courts belong.

Article 8.

Judicial proceedings pending at the time of the formal delivery in the islands ceded shall be determined according to the following rules:

1) Judgments rendered either in civil suits between private individuals, or in criminal matters, before the date mentioned, and with respect to which there is no recourse or right to review under Danish law, shall be deemed to be final, and shall be executed in due form and without any renewed trial whatsoever by the competent authority in the territories within which such judgments are to be carried out.

If in a criminal case a mode of punishment has been applied which, according to new rules, is no longer applicable on the islands ceded after delivery, the nearest corresponding punishment in the new rules shall be applied.

2) Civil suits or criminal actions pending before the first courts, in which the pleadings have not been closed at the same time, shall be confirmed before the tribunals established in the ceded islands after the delivery, in accordance with the law which shall thereafter be in force.

3) Civil suits and criminal actions pending at the said time before the Superior Court or the Supreme Court in Denmark shall continue to be prosecuted before the Danish courts until final judgment according to the law hitherto in force. The judgment shall be executed in due form by the competent authority in the territories within which such judgment should be carried out.

Article 9.

The rights of property secured by copyrights and patents acquired by Danish subjects in the Islands ceded at the time of exchange of the ratifications of this treaty, shall continue to be respected.

Artikel 10.

Traktater, Konventioner samt alle andre internationale Aftaler af enhver Art, som er i Kraft mellem Danmark og de Forenede Stater, udvides *eo ipso*, i Mangel af anden Bestemmelse, til ogsaa at gælde de overdragne Øer.

Artikel 11.

Saafermt der mellem de Høje kontraherende Parter maatte opstaa Meningsforskelligheder om Fortolkningen eller Anvendelsen af nærværende Konvention, og de ikke kan udjævnnes gennem diplomatiske Forhandlinger, skal de undergives Voldgift ved den staaende Voldgiftsdomstol i Haag.

Artikel 12.

Ratifikationsinstrumenterne af denne Konvention skal udveksles i Washington saa snart som muligt, efter at den er blevet ratificeret af begge de Høje Kontraherende Parter i Overensstemmelse med deres respektive Fremgangsmaader.

Til Bekræftelse derpaa har de respektive Befuldmægtigede undertegnet og med deres Segl forsynet denne Konvention, som er affattet i det danske og i det engelske Sprog.

Sket i New York den fjerde Dag af August, Nitten Hundrede og Seksten.

Article 10.

Treaties, conventions and all other international agreements of any nature existing between Denmark and the United States shall *eo ipso* extend, in default of a provision to the contrary, also to the ceded islands.

Article 11.

In case of differences of opinion arising between the High Contracting Parties in regard of the interpretation or application of this convention, such differences, if they cannot be regulated through diplomatic negotiations, shall be submitted for arbitration to the permanent Court of Arbitration at the Hague.

Article 12.

The ratifications of this convention shall be exchanged at Washington as soon as possible after ratification by both of the High Contracting Parties according to their respective procedure.

In faith whereof the respective plenipotentiaries have signed and sealed this convention, in the Danish and English languages.

Done at New York this fourth day of August, one thousand and nine hundred and sixteen.

(undert.) (L. S.) C. Brun.

(undert.) (L. S.) Robert Lansing.